

Vidím tvůj stín

Helena Vondráčková

Vidím tvůj stín jak splývá s mým
v měsíční noci.
Stříbrná zář barví tvou tvář
vzniká v nás pocit.

Jako když se na všech věžích
najednou hodiny zastaví.
Usíná čas a tvůj stín
splývá s mým.

Po nebi vůz veliký vůz
plný snů jede.
Chtěla bych snít můžeš sen mít,
ten sen nás svede.

A pak v dlouhém políbení
do očí oči se zahledíí.
Usíná čas a tvůj stín
splývá s mým.

Já nevím na co myslíš,
já neví-ím o čem sníš.
Však vím že stín se stínem
mýmsi poví mnohem víc než slova.

Vidím tvůj stín, loučí se s mým, ráno den vítá.
Sluneční zář barví tvou tvář, v parku již svítá.

A najednou na všech věžích
konce snů hodiny odbíjí-í.
Odešel čas kdy tvůj
stín splýval s mým.
Noc odešla s ním,
noc odešla s ním.